

ЛІТЕРАТУРА

1. Что такое криптовалюта? [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <http://onecoins.info/что-такое-kriptovalyuta.html>.
2. Криптовалюта [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <https://uk.wikipedia.org/wiki/Криптовалюта>.
3. Криптовалюта в Україні. Все, що треба знати [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <http://nv.ua/ukr/techno/it-industry/kriptovaljuta-bitcoin-v-ukrajini-vse-shcho-treba-znati-1918518.html>.

Захарченко Н. В.

кандидат економічних наук,
доцент кафедри фінансів і маркетингу

Ковальчук А. М.

студентка економічного факультету

*Придніпровська державна академія будівництва та архітектури
м. Дніпро, Україна*

СУЧАСНІ ПОДАТКОВІ СИСТЕМИ ЗАРУБІЖНИХ КРАЇН

Податки є частиною фінансової системи як на макро-, так і на мікрорівні. Якщо фінансовий механізм є головним елементом економічних методів управління, оскільки саме він визначає мотивацію господарської діяльності, то податкова система – його несуча конструкція.

Податки мають досить високу питому вагу в дохідній частині бюджету будь-якої держави, тому що вони є основним джерелом його наповнення.

Удосконалювати податкову систему України слід з урахуванням позитивного досвіду розвинутих зарубіжних країн [1, с. 120].

Значні зміни в податковій політиці країн світу відбулися у 70-80-х роках ХХ ст. Це сталося під впливом двох економічних концепцій: неокласичної – Дж. Кейнса та ринкової – А. Лаффера.

За концепцією Д. Кейнса, державні органи повинні активніше втручатися в економічний розвиток країни. Економічна концепція А. Лаффера, навпаки, спрямована на зменшення податкового тиску, а поповнення бюджету відбувається за рахунок збільшення платників податків та розширення податкової бази.

У різних країнах світу податкові системи відрізняються за типом побудови, кількістю податків, ставками податкових платежів, методикою їхнього розрахунку, видом стягнення тощо. Але всі вони базуються на загальних принципах. Одним із основних є стабільність законодавчої бази. Вона не може бути незмінною протягом десятиліть, але принципові положення сплати податків не повинні змінюватись тривалий час.

Податкові системи розвинених країн світу надзвичайно гнучкі. Наприклад, у США та Великобританії платник податку може самостійно вибрати такий варіант оподаткування, приміром прибутковий податок з фізичних осіб, який для нього є найефективнішим. Це уможливорює зменшення кількості платників, які

бажають перейти у тіньовий сектор економіки або ухиляються від сплати податків [2, с. 300].

Важливою характеристикою сучасних податкових систем розвинутих країн є також їхня структура. Співвідношення прямих та непрямих податків має певні особливості в різних країнах. Так, у США, Японії, Канаді, Англії переважають прямі податки. У Франції – непрямі, 56,6 % : податки на споживання, акцизи, внески підприємців у фонди соціального страхування. Німеччина, Італія мають досить урівноважену структуру податків (частка непрямих податків у Німеччині – 45,2 %, в Італії – 48,9 %).

Значні масштаби непрямого оподаткування у Франції, Італії, Німеччині зумовлені особливостями соціально-економічної політики урядів цих країн, спрямованої на стимулювання за допомогою податків від господарської діяльності, що потребує застосування широкого спектра податкових пільг для корпорацій, які зменшують надходження від податку на прибутки до бюджету (в Німеччині частка цього податку – 4,7 %, у Франції – 5,4 %).

Сучасним податковим системам властива вагома частка податкових надходжень бюджетів в ВВП: у США – 30 %, Японії – 31 %, Англії – 37 %, Канаді – 37 %, Німеччині – 38 %, Італії – 40 %, Франції – 44 %, Бельгії – 46,1 %, Нідерландах – 48 %, Норвегії – 48,3 %, Данії – 52 %, Швеції – 61 % [3, с. 368].

Найменші масштаби перерозподілу державою ВВП характерні для американського варіанта ліберальної ринкової економіки та японської моделі. У США це зумовлено використанням податкової політики як засобу державного регулювання економічних процесів, перш за все як засобу створення умов, сприятливих для діяльності промислових компаній, що потребує низького рівня податкового тягаря в країні. В Японії невелика частка податків у ВВП є наслідком того, що податкова політика як метод державного регулювання відіграє другорядну роль. Провідна роль належить іншим методам – державному програмуванню, прямій державній підтримці певних галузей і підприємств.

Найвища частка податкових надходжень у ВВП характерна для шведського варіанта моделі функціональної соціалізації з властивим їй державним втручанням передусім не у виробництво, а у відносини розподілу, що зумовлює необхідність акумуляції в руках держави значної частки ВВП з її подальшим використанням на соціальні цілі [4].

Те, що податкові системи різних країн склалися під впливом різних економічних, політичних та соціальних умов, пояснює їхню недосконалість. Це, в свою чергу, зумовлює ту обставину, що в різних країнах ведеться постійний пошук оптимальних варіантів у галузі оподаткування [5, с. 315].

Отже, підсумовуючи результати аналізу формування податкових систем у різних країнах та визначаючи їх значення для України, можна дійти висновку, що проблема вдосконалення податкових систем постала не лише перед країнами з перехідною економікою, а й перед розвинутими державами.

Для України було б доцільно перейняти досвід зарубіжних країн і знизити ставку ПДВ для сільського господарства на товари першої необхідності – продукти харчування, медикаменти, житло, готельні послуги, вантажні та пасажирські перевезення. В період реформування податкової політики України потрібно також знайти нові фіскальні джерела, що здатні забезпечити суспільні

інвестиції в інфраструктуру, освіту, науково-дослідні роботи, необхідні для створення умов майбутнього економічного росту. В Україні потрібно розширити базу оподаткування і зменшити кількість податків, а також проводити поступове зменшення і диференціацію ставок податків.

ЛІТЕРАТУРА

1. Величко О., Дмитренко І. Іноземний досвід реформування податкової системи // Економіст. – 2010. – № 7-9. – С. 120.
2. Андрущенко В.Л., Данілов О.Д. Податкові системи зарубіжних країн: Навчальний посібник. – К.: Комп'ютер прес, 2007. – С. 300.
3. Попова Л.В., Дрожжина І.А., Маслов Б.Г. Податкові системи зарубіжних країн: навчально-методичний посібник. – М.: Справа та сервіс, 2008. – С. 368.
4. Департамент стратегічного планування розвитку економіки Закон України «Про державні цільові програми», 2013.
5. Довгалюк В.І. Податкова система / В.І. Довгалюк, Ю.Ю. Ярмоленко; М-во освіти і науки України. – К.: Центр учбової літератури, 2007. – С. 315.

Кривицька О. Р.

доцент кафедри фінансів, обліку і аудиту

*Національний університет «Острозька академія»
м. Острог, Рівненська область, Україна*

ІДЕНТИФІКАЦІЯ ЕТАПІВ РЕАЛІЗАЦІЇ ПОСЛУГИ ЗІ СТРАХУВАННЯ ЖИТТЯ

Проблематика реалізації досить гостро постає в діяльності тих суб'єктів господарювання, що функціонують у сфері послуг. Це пов'язано із специфікою об'єкта продажу, оскільки послуга не має матеріального вираження, а також не можливо оцінити її споживчу вартість перед придбанням. Придбаваючи послугу, покупець наперед погоджується оцінити її споживчу вартість лише після придбання, а у сфері страхування – можливо і взагалі не відчути споживчої вартості. Проблематику реалізації страхових послуг в Україні досліджували та розкривали у своїх працях Говорушко Т. А. [1, с. 29-32], Сич Є. М., Ільчук В. П., Гавриленко Н. І. [2], Осадець С. С. [3], Скибінський С. В., Балук Н. Р. [4] та інші провідні науковці в сфері страхування.

Проте варто зауважити, що послуга зі страхування життя поряд із загальноприйнятими, має власні, специфічні характеристики – довгостроковість та індивідуальність. Оскільки мінімальний термін договорів такого виду 10 років – це автоматично відкладає у страхувальника можливість оцінити її споживчу вартість після зазначеного терміну. Кожен договір страхування життя є індивідуальним, оскільки враховує бажання та можливості конкретного індивіда, а тому дві різні людини, які придбають один і той же договір страхування життя можуть мати різну споживчу вартість та зможуть її оцінити в різний час.

Зважаючи на вищевикладене, актуалізується проблематика налагодження в діяльності страховиків такої системи продажу, яка б дала можливість залучити до страхування життя максимальну кількість населення. Також доречно зауважити,